

Mgr. Šárka Alinová: Komparace systému pěstounské péče v České republice se systémy ve vybraných evropských zemích

Bakalářská práce, studijní obor: Sociální a charitativní práce

Práce sestává ze čtyř kapitol. V první diplomantka prezentuje rozmanité formy náhradní rodinné péče, ve druhé se pak soustředí na jednu vybranou z nich, totiž na profesionální pěstounskou péči. Zatímco zde popisuje právní úpravu a skutečný stav v České republice, pro potřeby komparace, obsažené v závěrečné čtvrté kapitole, pak uvádí ve třetí kapitole právní úpravu a skutečný stav v Norsku, Rakousku, Slovensku a Velké Británii.

Po stránce obsahové lze v práci pozorovat některá výrazná pozitiva. Je dobře, že autorka uvedla významného, nedávno zesnulého ekonoma G. Beckera, který používal pojmu „tvorba lidského kapitálu“. Často je citován Z. Matějček, náš významný teoretik i inspirátor náhradní rodinné péče. Diplomantka prokázala schopnost abstrahovat stručným a výstižným textem obsah právních předpisů, upravujících pěstounskou péči i jiné formy náhradní rodinné péče. Sama také vybrala kritéria, na základě kterých zvolila pro komparaci jednotlivé země, přičemž dodává, že pro norský systém využila konzultací s obyvatelkou této země. Jakkoli bývají komparace se zeměmi, které se označují za vyspělejší než ČR, plné nářků nad nedokonalostí české reality, autorka se naštěstí věnovala i kritice tamních systémů: „V Británii či Norsku je běžné, že dítě vystřídá více než 20 rodin za své dětství. Negativním příkladem může být masový vrah Breivik v Norsku, který právě ve svém dětství prošel několika pěstounskými rodinami.“ (s. 59) Autorka uvádí ovšem také názory Chrise Gardinera, který rozdává rady o pěstounské péči v ČR, obdobně jako Sri Vishwanathan poučuje o řešení romské problematiky nebo J. K. Rowlingová o klecových lůžcích na psychiatrii. Cenné je, že se autorka odhodlala ke skutečné komparaci, neuvedla tedy pouze vedle sebe systémy jednotlivých zemí, nýbrž skutečně je porovnávala jak mezi nimi samotnými, tak zejména se systémem v ČR. V souvislosti s osvojením diplomantka výstižně charakterizuje současnou mentalitu: „Vzhledem k nárůstu upřednostňování uspokojování materiálních potřeb před založením rodiny a nárůstem neplodnosti je velké množství žadatelů starších 40 let.“ (s. 13)

Vzhledem k tomu, že práce má rovněž právní aspekty, je třeba upozornit na to, že právní předpisy diplomantka uvádí i cituje často nepřesně. Jednou hovoří o „novele občanského zákoníku“, jindy (správně) o novém občanském zákoníku, někdy ovšem s velkým „O“, jindy (správně) s malým. Neumí správně použít mezery v citaci právního předpisu, takže se lze v práci setkat i s bezmezerovitou citací, např. „zákon č.89/2012Sb.“. Někdy se zkratka publikačního věstníku (Sb.) zcela vytratí, jindy se zčistajasna objeví zkratka ZOSPOD (jedná se o zákon o sociálně-právní ochraně dětí, všude jinde citovaný plným názvem).

To souvisí s (bohužel) příliš častými překlepy, nepozornostmi i chybami v češtině. Práce nutně potřebovala češtinářskou korekturu i přehlédnutí grafiky, včetně dvou vynechaných listů mezi str. 44 a 45, nebo občasných změn písma či řádkování. Velmi rušivé je uvádění číslovek číslicemi (po 6 – 8 setkáních, 7 profesionálních rodin, po 2 dnech). Příliš viditelná je chyba v samotném názvu třetí kapitoly: „Pěstounská péče ve ... Velké Británii“. Závěr práce vyznívá tak, že by diplomantka snad chtěla v budoucnu práci rozšířit z bakalářské na magisterskou. To by ovšem vyžadovalo nejen koncentraci na obsah, ale i na všechny další aspekty, které by práci dodaly náležitou „štábní kulturu“. Navrhují proto hodnocení velmi dobře.

Praha, 14. 5. 2012

.....
Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D